

آفتا خوابان

شرح احوال عالم ربانی آیت الحق

سید عبدالکریم شیری

سید علی اکبر صداقت

تقدیم به روح بلند عالمان دین

به آنان که ستارگان هدایت بشریت

و گرمابخش دل عاشقان شریعت‌اند

سرشناسه	: صداقت، سید علی اکبر، ۱۳۳۳
عنوان و نام پدیدآور	: آفتاب خویان: شرح احوالات عالم ربانی آیت الحق سید عبدالکریم کشمیری، سید علی اکبر صداقت
مشخصات نشر	: تهران: ایده برتر، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	: ۱۲۰ ص؛ مصور (رنکی)
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۷۲۰۵-۰۵-۱
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: کتاب حاضر در سالهای مختلف توسط ناشران متفاوت منتشر شده است.
یادداشت	: چاپ سیزدهم.
موضوع	: کشمیری، عبدالکریم، ۱۳۰۳ - ۱۳۷۸
موضوع	: عارفان - سرگذشتنامه
موضوع	: اسلام - پرسش‌ها و پاسخ‌ها
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۲ ص ۴/۵ ک ۲۸۰/۸ BP
رده بندی دیویی	: ۲۹۷/۸۹۲۴
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۲۶۳۳۳۶

انتشارات ایده برتر

تهران، بزرگراه نواب، خیابان محبوب مجاز غربی، کوی شهید صمدی یار،
فرعی اول سمت راست / تله ۰۲۱۵۵۱۳۰۹۸۶ - ۰۹۱۲۲۵۱۳۷۶۰

www.boka-pub.com

info@boka-pub.com

آفتاب خوبان

شرح احوالات عالم ربانی آیت الحق سید عبدالکریم کشمیری ❁

ناشر: انتشارات ایده برتر

مؤلف: سید علی اکبر صداقت • روایت: سید حسین پورایزدی

صفحه آرایی: گرافیک نتکا • بیتوگرافی: ترام اسکندر

چاپ و صحافی: کوثر • شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: سیزدهم (اول ناشر) - ۱۳۹۲

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۲۰۵-۰۵-۱

کلیه حقوق محفوظ می باشد.

مراکز پخش:

قم: پاساژ قدس، طبقه ۵، پ ۱۵۹، تنکا/ ۰۹۱۹۲۵۲۰۶۵۳ - ۰۹۱۲۸۵۲۰۶۵۳

شیراز: خیابان قصر دشت، خیابان فلسطین، رایحه هنر پارس/ ۰۹۱۷۷۳۶۱۶۶ - ۰۹۱۷۷۳۶۱۶۶

گرگان: میدان مدرس، کتابسرای مودت/ ۰۳۲۲۹۹۸۰ - ۰۹۱۱۳۷۷۶۵۶۳

فهرست مطالب

۹	 سخن ناشر
۱۱	 پیشگفتار
۱۶	 زندگی نامه
۱۶	 سید محمد علی کشمیری
۱۹	 سید حسن کشمیری
۲۱	 مادر و جد مادری
۲۱	 شجره سیادت
۲۲	 تحصیل علوم و اساتید
۲۲	 به دنبال عرفان و عرفا
۲۴	 شیخ مرتضی طالقانی
۲۵	 سید افضل حسین هندی
۲۶	 شیخ علی اکبر اراکی
۲۶	 مستور آقا شیرازی
۲۸	 سید هاشم حداد
۳۰	 آیه الحق سید علی آقا قاضی
۳۵	 عشق به نجف اشرف
۳۷	 وادی السلام

۳۹	 حوزه و اهل علم
۴۱	 استخارات
۴۴	 آشنائی با امام راحل
۴۵	 مکاشفات
۴۷	 اذکار و اوراد
۴۸	 سجده
۴۹	 شناخت افراد
۵۰	 در خلوت و سکوت
۵۱	 زیارت اهل قبور
۵۱	 تجلیل از بزرگان
۵۲	 اجازات
۵۳	 تبیین روش علمی
۵۴	 وفات
۵۸	 اخلاق و عرفان
۷۱	 ادعیه و اذکار
۷۷	 ائمه و اولیای الهی
۸۰	 ارواح و قبور
۸۳	 قرآن
۸۸	 ملک و جن و موکل
۹۱	 علما و اساتید
۹۵	 علوم و کتب
۹۷	 استخاره
۹۹	 مسائل شرعی
۱۰۱	 مستدرک و متفرقه
۱۰۵	 خواص سوره‌های توحید و قدر
۱۰۹	 پی‌نوشت‌ها
۱۱۳	 آلبوم تصاویر

آفتاب خوبان

www.ketab.ir

www.ketab.ir

ای آفتاب خوبان می جوشد اندرونم
یک ساعت بگنجان در سایه عنایت

سخن نایش

سخن از عشق و سوخته و سوختن است. کلام در پی
معنای رفتن و بودن است. و تلاش در بیان شیدایی و
معرفت است.

مردانی آمدند و پرده پندار دنیایی زیستن را دریدند و با
گذر از این رهگذر فانی، نام خویش را به جاودانگی ثبت
کردند و رفتند. آنان که از همه جز حضرت دوست بردند
و مصداق بارز آیت الحق شدند و مفهوم کلام زیبای
«فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ».

آنان که در خلوت انس با حضرتش معاشقه کردند و
سوختند و خندان شدند و افلاکی شدن را در خاکساری و
نیست شدن در درگاه با سعادتش جُستند و یافتند.

مردانی نادر از قبیله عشق که روشن افروز جمع خاکیان
شدند و رفتند.

در این میان، حضرت آیه الله کشمیری چون ستاره ای تابناک، جلوه گری کرده است. همو که عمری در عشق مولایش امیرالمؤمنین، امام علی (علیه السلام) در گوشه عزلت آب شد و عالمی بر افروخت.

کتاب حاضر دفتر اول از شرح شیدایی عارف بالله، حضرت آیه الله سید عبدالکریم کشمیری می باشد که به قلم زیبای جناب مستطاب سید علی اکبر صداقت آراسته شده و به زیور طبع در آمده که به خوانندگان محترم تقدیم می گردد.

انتشارات ایده برتر

پیشگفتار

سالك الى الله بايد از محدودۀ ساخت های نظری و نقلی بی درنگ بگذرد و به پختگی افتد و به تعبیر دیگر از راه مجاهدات نفسانی، برگمان و ظنّ پشت بازده و به معاینات حق الیقینی برسد.

شهود حقایق وقتی حاصل می شود که تعینات و تقدّیات از سالك مرتفع شده باشد و این مرحله با غیر سوزش متحقّق نمی شود.^۱

اولیای الهی و عرفای کامل، کسانی هستند که آنچه همگان در لباس محسوس و ماده می بینند آنان در لباس غیب و معنا می بینند،^۲ چرا که در قفس تن محبوس نیستند، و به دریای مشاهدات رحمانی مستغرق اند.

اینان واصلین وادی محبوب اند که از ازل جانشان به بحر جود و فیض حضرت حق مّئصل و در تسبیح و تقدیس مشغول بودند. اینان کسانی هستند که به شریعت عامل و به طریقت

کامل و به حقیقت واصل اند، و به امراض روحی سالکان
بینا، و نسخه در مان نفوس به نظرشان پیچیده می شود.

اینان دائماً در نقدند و به قضای الهی راضی؛ و صفحه
دلشان همانند خورشید تابان است. و چون جام جهان نما
همه عوالم اسمانی و صفاتی در آن ظاهر است.

اینانند که حرم دلشان آئینه حق نماست، روی یار^۲ و
جمال دلدار حقیقی بر آن نمودار است.

اینان قلبشان به نور حق منور است، و در هر چیزی که نگرند
خدا بینند، و شهود، واحد حقیقی مطلق را مشاهده نمایند.
اینان اگر به جایی رسیدند با تخلیه از منازل اولیه گذشته،
در منازل طریق نفوسشان به تجلیه متجلی، و سپس در مقام
حقیقت، به فنا که عالی ترین درجات عرفای کامل است،
واصل شدند.

اینان مجذوب به جذبه^۴ عالم علوی، متغذی به انوار
تجلیات جمالی و جلالی هستند که در معارج موفق، و در
بحر عظمت کبریایی مستغرق هستند.
آنکه واقف گشت بر اسرار هو

سر مخلوقات چه بود پیش او؟

یکی از عارفان نیک نهاد نگهدارنده دل از ورود اغیار،
در دریای عشق به خدا و شناخت معبود حق، غرق شده، و
در بوستان پر عطر پیوند به خدا سرمست گشته بود، پس از
آنکه حالت عادی یافت، یکی از یاران از او پرسید: از این
بوستان، چه هدیه نفیسی برای ما آورده ای؟! عارف پاسخ
داد: «تصمیم داشتم وقتی به درخت گل عشق معبود برسم،

دامنم را پر از گل کنم و از آن برای شما به رسم هدیه بیاورم، ولی وقتی که به آن درخت رسیدم، بوی گل آن، به گونه‌ای مرا سرمست کرد که از خود بی خود شدم، دامنم از دستم جدا شد (و دیگر دامنم نداشتم تا گل در آن بریزم و بیاورم).^۵

مقدمه را به شعری از مولانا و بیانی زیبا از سرمستان وادی معشوق مرزین کردیم تا سرآغازی باشد از توصیف اولیای خدا و محبوبی که وحید امصار و اعصار بود و گوی سبقت را از دیگران برده، و به تجلیات جمالی و جلالی منور بوده است. شخصیتی که مجهودش را در تحصیل علوم و تکمیل اخلاق به کار برد و سپس افکار بلندش را در مراتب حقایق مستغرق کرد. او عالمی صمدانی، و علیمی ربّانی بود و مقتدای اعالی و ادانی بود. او محیی آداب نبوی و فاتح اخلاق نفوس، و صاحب کرامات باهره و مروج سلسله عرفای متأخر بود که کرامتش بر تلامذه وافر و بر سائلین مستوفی بود. او عالم به شریعت و زاهد به طریقت و فانی در حقیقت بود، که ذکاوتش ضرب المثل و فطانتش مسلم بود.

به امیرالمؤمنین علیه السلام منسوب است که فرمود:

«مَنْ عَلَّمَنِي حَرْفًا فَقَدْ صَيَّرَنِي عَبْدًا» یعنی: هر کس مرا

چیزی بیاموزد مرا بنده خود قرار داده است.

امام صادق علیه السلام نیز فرمود:

«أَذْكُرُوا مَوْتَكُمْ بِالْخَيْرِ» یعنی: مردگان خود را به خیر

یاد کنید.

پیامبر عظیم الشان صلی الله علیه و آله هم فرمود:

«عِنْدَ ذِكْرِ الصَّالِحِينَ يُنْزَلُ الرَّحْمَةُ» یعنی: هنگام یاد

صالحین رحمت الہی نازل می شود.

با استفاده از این سه حدیث، حقیر شرمسار حق تعالی که دوستدار بندگان صالح و عرفای عالی مقام بودم، توفیق ربانی ذات اقدس ربوبی و عنایت خاص حضرت سیدالشهداء علیه السلام شامل حال این شکسته بال شد، که سال ها محضر پر فیض آن عزیز فلک سیادت و کرامت را درک کنم، و آنچه از توسلات و اوراد و مطالب اخلاقی و عرفانی و شرح احوال ایشان را استماع کردم یادداشت نمایم، تا هم خویش و هم قایلان طریق الی الحق از آن بهره مند شوند. برای همین منظور وقتی در محضر شریفش کتباً اجازه خواستم، بنده پروری کردند و فقیر را اجازه دادند. صورت مکتوب چنین است:

بسم الله الرحمن الرحيم

خدمت استاد ارجمند سیدالذاکرین و حجة العارفین حضرت آیت الله العظمی مکی عبد الکریم کشمیری دام عزة، با سلام و تحیت، عرض می شود حقیر قصد دارم انشاء الله بعدها شرح احوال و بعضی مطالب که جنبه عرفانی و اخلاقی دارد از شما را، به رشته تحریر و چاپ در آورم، تا موجب تشویق اهل تہذیب و ترغیب سالکان الی الله قرار بگیرد، آیا اجازه می فرمائید؟

(۲۲ رمضان ۱۴۱۸، مطابق ۱ بهمن ۱۳۷۶)

در جواب مرقوم داشتند: «موافقت می شود».

عبد الکریم الرضوی الکشمیری

لذا با قلبی آکنده از اندوه و غم در فقدان آن عزیز، عزم بر آن شد تا به حول و قوه الهی سه جلد کتاب درباره حضرت استاد نوشته و انتشار یابد.

اول: همین کتاب است که مشاهده می‌کنید؛ و کتاب‌های بعدی درباره اندیشه عرفانی و شیوه سلوکی و شرح احوال و مکاشفات استاد است که به چاپ خواهد رسید.

وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

۱۸ اردیبهشت ۱۳۷۸ - سید علی اکبر صداقت

زندگی نامه

جناب سید العارفين آيت الله سيد عبدالکریم رضوی کشمیری در تاريخ ۱۳۴۳ هجرى قمرى در يک خانواده کاملاً سيادت و روحانى در نجف اشرف چشم به جهان گشود. از طرف پدر به جد بزرگوارش أسوة علم و عرفان آيت الله سيد حسن کشميرى و از طرف مادر به فقه متبحر آيت الله سيد محمد کاظم يزدي صاحب کتاب عروة الوثقى منتسب بود.

سيد محمد على کشميرى

والد استاد حجة الاسلام سيد محمد على کشميرى بود؛ که در کربلا به دنيا آمد و پس از مراحل تحصيل، داماد آيت الله سيد محمد کاظم يزدي شد. و به زهد و تعبد و روحانيت، معروف و مشهور بود.

حضرت استاد مى فرمودند:

«پدرم فاضل بود اما در حدّ اجتهاد نبود. به من علاقه

